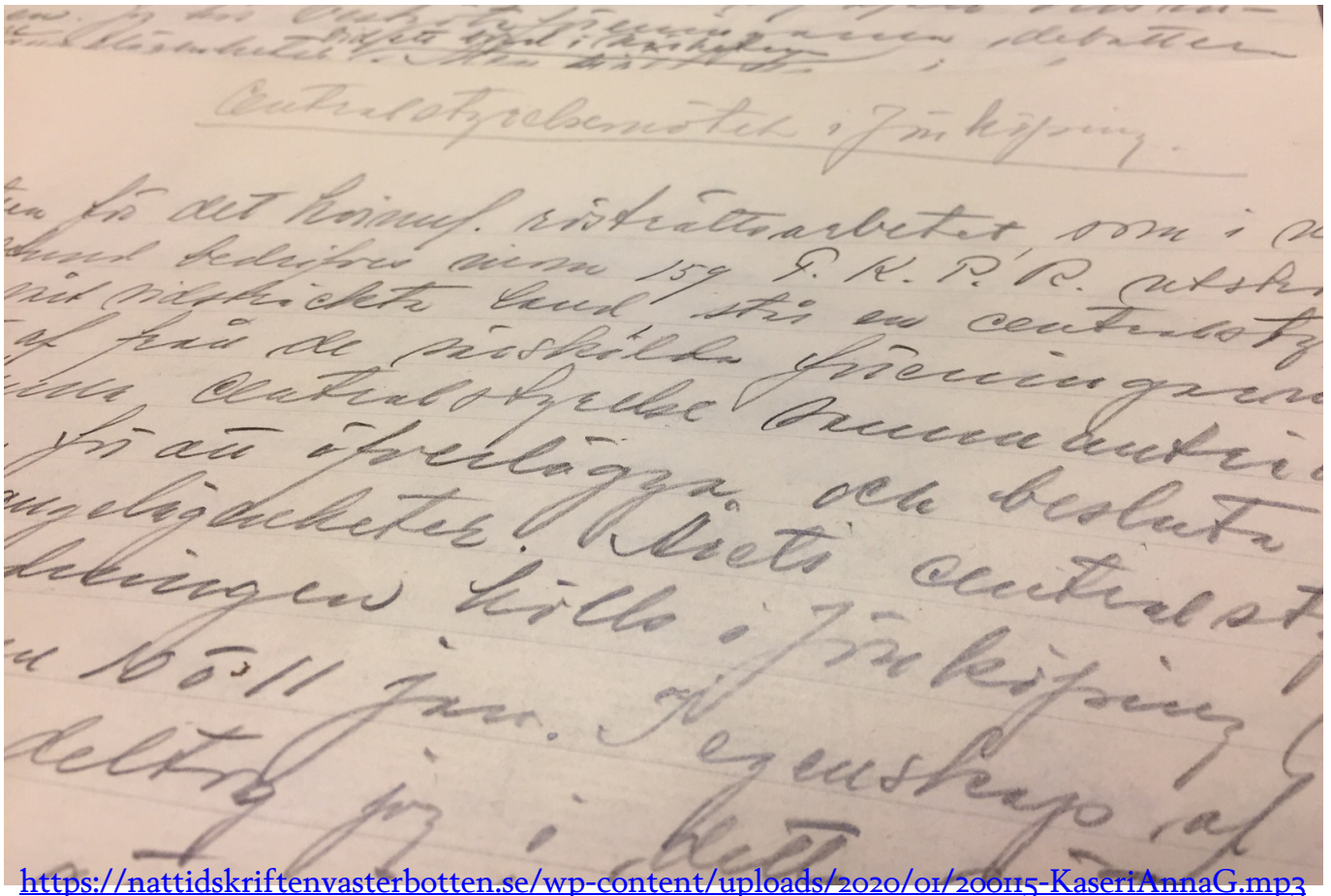

Kåseri av Anna Grönfeldt

<https://nattidskriftenvasterbotten.se/wp-content/uploads/2020/01/20015-KaseriAnnaG.mp3>

Om du klickar här kan du lyssna på artikeln.

I januari 1910 befinner sig Anna Grönfeldt på centralstyrelsemöte i Jönköping för Landsföreningen för kvinnans politiska rösträtt (LKPR). Därefter, den 17 februari 1910, håller hon ett kåseri om resan och mötet för medlemmarna i Föreningen för kvinnans politiska rösträtt i Umeå. Texten återges här något förkortad – en ögonblicksbild från kvinnornas kamp för rösträtt. Läs mer om Anna Grönfeldt i Kerstin Norlanders artikel "Anna Grönfeldt och Föreningen för kvinnans politiska rösträtt i Umeå".

LKPR, centralstyrelsemötet i Jönköping 10–11 jan 1910:

[...] Får jag då be mina åhörare i tankarna flytta sig tillbaka i tiden till söndags e.m. d. 9 januari och i rummet till en järnvägskupé neråt Laxåhållet till. När konduktören kommer in och högt förkunnar destinationen på biljetten, märka vi att vi ha kamrater på resan. Presentationen är snart överstökad och damspråket i full gång. Man har ju så mycket gemensamt. Bekymmer och ljusglimtar utvexlas. Tiden går förvånande fort. För hvarje större station kommer allt flera mötesdeltagare.

[...] Tillåt mig presentera för eder Lindköpingsrepresentanten frk. Wallerstedt [...] Hon förefaller ganska bekymrad öfver hurudan valtaktik som skall fastställas på mötet. En alltför aggressiv sådan ville högerkvinnorna i hennes förening ej vara med om. Hon finner en

själsfrände i Mariestadsombudet, föreståndarinna för flickskolan där, en klok och humoristisk gammal dam som förklarar för oss att konservativ i vestgöstabemärkelse är ett begrepp som norrlänningen omöjligt kunna fatta.

Tiden går och strax före 9 på kvällen äro vi framme! På perrongen myllrar det av folk. Vi hälsar till höger och venster och dessemellan spejar vi efter vår ciceron, en medlem ur mottagningskommittén, som skall föra oss i hamn vare sig vi valt att bo på hotel el. i familj. Jag hade nu valt det senare och förvånande snart plockade en liten ifrig dam reda på mig i den allmänna villervallan. I spårvagn – Jönköping är en stor stad – förde hon mig så till min bostad. Där gjorde jag bekantskap med Malmöombudet som kommit med ett tidigare tåg. [...]

I god tid på måndag morgon gå vi till möteslokalen. Östra elementärläroverket för flickor, vackert beläget vid Vetterstranden. Vi gå in på mötesbyrån, i nedervåningen titta vi på nyutkommen rösträttslitteratur och förse oss med hvad vi inte förut har af den varan. T ex kyrkoherde Hallbergs broschyr "Kvinnan i hemmet och samhället", D:r Lydia Wahlströms "Högerkvinnorna och den nuvarande situationen", Fru Frigga Carlbergs "Hvarför fru Håkanssons dotter gick in i rösträttsföreningen", en fortsättning på hennes förut utgifna "Hvarför fru Håkansson gick in i rösträttsföreningen". Vidare skaffa vi oss naturligtvis Svenska kvinnors medborgarsång af Ellen Kleman satt i musik af ingen mindre än Emil Sjögren. Och så förvärfva vi oss de utmärkt fint utförda rösträttsvykorterna med bild af och uttalanden från åtskilliga bemärka personer. Vi lägga märke till staplar af tidningen Dagny, men som vi naturligtvis prenumerera på den så köpa vi inte lösnummer.

Men det är tid att bege sig upp i möteslokalen, flickskolans högtidssal belägen en trappa upp, med en den allra härligaste utsikt öfver Vettern. När vi tagit plats ha vi midt framför oss talarstolen och nedan för det verkställande utskottets närvarande ledamöter: d:r Lydia Wahlström ordf., frk S. Bergman vice ordf., fru E Boheman sekr. Till venster och höger sitta pressombuden vid sina bord.

Mötet öppnas kl 10.15 [...]

Vid 4-tiden äro förhandlingarna öfver och sällan har man känt sig bättre förtjäna en måltid än den middag som nu väntar oss i Stora hotellets festvåning. Det är ett glatt och otvunget middagssällskap som nu slår sig ner kring borden och låter sig bordets rätter väl smaka. I allmänhet har man bänkat sig efter ortsintressen. Jag hör Vestgötaföreningarna debattera sina inre angelägenheter vid ett bord i närheten. Men själf har jag lagt å sidan all politik och är idel öra inför min bordskamrats redogörelse från festligheterna för Selma Lagerlöf, då hon fick Nobelpriset. Min bordskamrat är nämligen Selma Lagerlöfs vän, seminarieadjunkt i Falun, frk Valborg Ohlander. Själfva Lydia Wahlström kommer till vårt bord för att tala om och höra från allas vår Selma.

Vinjettbild: Anna Grönfeldts kåseri. Folkrörelsearkivet i Västerbotten.

Källa:

Kåseri av Anna Grönfeldt (förkortad version), transkribering av Karin Holmgren. Folkrörelsearkivet i Västerbotten.

Glöm inte att uppge författarnamn och källa när du hänvisar till denna artikel.